

Posudek školitele bakalářské práce

EVA SKOPALOVÁ

IKONOGRAFIE TAROTOVÝCH KARET, ŘEČENÝCH MANTEGNOVÝCH

(Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Ústav pro dějiny umění, 2014)

Předmětem této pozoruhodné bakalářské [*sic!*] práce je jeden ze známých „oříšků“ dějin renesančního umění: padesát rytin z ca. 1449–1460, nazývaných „Mantegnovy taroky“ [dále *MT*]. Problémy začínají hned zde, poněvadž to nejsou tarokové karty (ale CO?) a jejich autorem nebyl Andrea Mantegna (ale KDO?).

Eva Skopalová hned v „Předmluvě“ důkladně vysvětluje svůj přístup k tomuto obtížnému tématu a označuje jej jako „interpretativní ikonografii“ (na rozdíl od „ikonografie záměrné“) – metodu, která nastupuje tam, kde historik umění nenalézá text, skrze nějž by mohl studované dílo interpretovat. V dějinách umění je pro tento fenomén recentně ražen termín „ikonografie bez textu“, ale většinou se jedná o archeologický nebo mimoevropský materiál (*Iconography Without Texts*, ed. Paul Taylor, London 2008 [Warburg Institute Colloquia, 13]). Autorka práce proto v tomto případě přistupuje ke studovanému dílu jako k dílu otevřenému (ve smyslu Umberta Eca) a svůj způsob výkladu dále opírá o teorii „fikčních světů“ a o pojetí uměleckého díla jako atlasu (Georges Didi-Huberman, *Atlas ou le gai savoir inquiet*, Paris 2011).

S touto metodickou výbavou, na bakalářskou práci překvapivou, pak autorka přistupuje k problematice autorství a datování *MT*, kompozice jejich pěti řad a možných způsobů jejich čtení. Klíčovou postavou za *MT* shledává Raymonda Lulla a jeho *ars brevis* – univerzální systém umění kombinatoriky. Text doplňují dvě přebohaté obrazové přílohy (45 a 151 čísel).

Ad summam: Považuji bakalářskou práci Evy Skopalové za vynikající. Svou kvalitou převyšuje většinu prací diplomových (a také některých disertací) a nezapře, že bádání bylo zčásti vykonáno v knihovnách v Londýně a v Paříži. Rozhodně doporučuji!

Prof. PhDr. Lubomír Konečný

(3. září 2014)

